

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An in jure sint aliqui casus reservati Episcopo? parag. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

& reservatio Casus, & data à Pontifice (ut supra etiam nos diximus num. 5.) facultate absolvendi pro tali Excommunicatione, censetur etiam data pro tali peccato, & contra.

11. Quod si idem casus esset Pontificius & Episcopalis, nempe sibi illud reservasset Pontifex; & ex propria sua Jurisdictione etiam Episcopus, (quod fieri, an liceat, infra insuebimus.) Remota per absolutionem Pontificis Excommunicatione à tali casu, remaneretne reservatus ipse Casus Episcopo? Respondeo. Si in rigore juris loquamur, remanere reservatum Episcopo, quia ubi plura Jura urgent, ut hic urget Jus Pontificis, & Jus proprium Episcopi, remisso uno, non intelligitur remissum, & aliud. At a Navarr. varus cum aliis docet, hodie usum, & consuetudinem interpretari, etiam sublatam esse Episcopalem reservationem. Ita etiam tenet Floronus, b citans Grassium, Henricquez, Homobonum. Mihi difficilis est, quæ credatur hæc consuetudo, quia raro peccatum reservatur idem ab Episcopis, quod à Pontifice, unde potuerit ejusmodi usus introduci.

a Navarr. in manu- l. c. 17. nu. 261. Ver. Nono dico. b Floron. de Casib. refer. p. p. casu 2. n. 13.

12. Idem dicerem, si quis esset excommunicatus excommunicatione Pontificia, & Episcopali de eadem re, neque enim absolutus ab Excommunicatione Pontificia, intelligereur absolutus ab Episcopali, quia existentibus duobus impedimentis, uno sublato, alterum non tollitur, ut colligitur ex Cap. c. Tuarum, & ex l. si d. Domus, licet intelligi etiam ab Episcopali, utu communi sic interpretante, doceat Raguccius, Naldus, aliique apud Dianam. Sed ego etiam de ejusmodi usu, propter rationem, à me modò dictam, valde dubito.

c Cap. Tuarum de autorit. & usu pallii. d L. si do- mus ff. de servit. V. e Ragucc. Hardus, al- lique ap. Dian. p. 5. tr. 9. re- so. 60. f Mox c. 6. §. 1. n. 2.

13. Quæres Secundò. Quod dictum est, remota excommunicatione non remanere casum reservatum in Casibus Pontifici reservatis, proceditne etiam in Casibus illis Pontificis? qui cum ipsi Pontifici sint reservati, idem tamen Pontifex concessit, ut possint ab Episcopo absolvi, qualis est v. g. abortus fœtus animati, & alii quos mox fe- numerabo.

Respondeo. Salvo meliore judicio, mihi videtur (nam apud neminem id lego) procederet, nam si nunc sunt quidem Casus Episcopales, ut ibidem dicam, sed per hujusmodi

concessionem non mutant reservationem, quam habent Pontificiam: quare solum sunt reservati, quando, (ut supra dictum est de casibus omnibus à Pontifice reservatis,) conjunctionem habent cum excommunicatione; unde, ea remota ob ignorantiam; vel ob metum, vel per Absolutionem, non remanebunt Casus reservati, sed poterunt absolvi à communi Confessario.

§. II.

Peccata, seu Excommunicationes Summo Pontifici reservata.

IN tres Classes ea distribuo. Prima continetur in Bulla Cœnæ. Secunda in quodam Decreto Clementis VIII. Tertia in Constitutionibus aliorum Pontificum.

Duarum priorum summam attuli in Opusculo g Methodi Confessionis. Tertiam habes apud h Filiucium, aliosque. Nolo ergo actum agere, sed ad magis necessaria progredior.

g In Opus- Met. Conf. l. 3. c. 7. §. 4. h Filiuc. n. 13. h Filiuc. n. 20. c. 9. n. 213. Casu. Suar. Bo- na. & ju- Duarum Alter. Sa- rus cum- de consue- ris. & p- senti ali- h Flore. p. de cas- refer. c. §. 2. m. i Suar. de peccat. 29. sec. nu. 6. Barb. de potest. Ep- all. §. 1. n. 2. Quoniam Casus Summo Pontifici reservati, quos Summus Pontifex concessit, ut ii possint absolvi ab Episcopis, quale est ex Tridentino l omne delictum quomodocumque Pontifici reservatum, si sit occultum, & non deductum ad forum contentiosum, & qua-

CAPUT VI.

De peccatis Episcopo reservatis.

§. I.

An in Jure sint aliqui Casus reservati Episcopis.

1. CERTUM est, ab aliisque fatis probatum, nullum hodie de facto casum esse reservatum, in Jure, Episcopis, saltem, quia (ut notat Floronus i) consuetudine ita servetur. Lege k Suarium, aliosque. Eos igitur pro sua Diœcesi, quilibet Ordinarius reservare poterit, quos prudenter ad bonum suarum ovium expedire judicaverit: vel ii reservati etiam erunt Episcopis, quos de facto propria alicujus Diœcesis consuetudo reservavit.

2. Quoniam verò aliquot inveniuntur Casus Summo Pontifici reservati, quos Summus Pontifex concessit, ut ii possint absolvi ab Episcopis, quale est ex Tridentino l omne delictum quomodocumque Pontifici reservatum, si sit occultum, & non deductum ad forum contentiosum, & qua-

h Flore. p. de cas- refer. c. §. 2. m. i Suar. de peccat. 29. sec. nu. 6. Barb. de potest. Ep- all. §. 1. n. 2. Quoniam Casus Summo Pontifici reservati, quos Summus Pontifex concessit, ut ii possint absolvi ab Episcopis, quale est ex Tridentino l omne delictum quomodocumque Pontifici reservatum, si sit occultum, & non deductum ad forum contentiosum, & qua-

his etiam est levis percussio Clerici, interli-
mites peccati mortalis, ut dicemus in expli-
catione Excommunicationis, *Si quis iudicet*,
ref. & qualem etiam esse abortum foetus ani-
mali, diximus a alibi; Quoniam inquam hæc
Decal. c. 2. ita se habent: *Quæritur*, an eiusmodi Casus
§. 4. n. 7. sint Episcopis concessi jure ordinariæ
jurisdictionis, & sic possint, debeantque vo-
cari Casus Episcopo reservati, an verò sint
Pontificii?

b. Sanchez. l. 3. Sanchez, *b* aliique putant, dici, &
4. in *De-* esse Episcopales, hoc est absolute Episco-
cal. c. 54. pis reservati, quia sunt concessi dignitati
num. 7. Episcopali, atque adeò perpetuo, quod
Pontius de est, jam nunc illos esse ordinariæ Jurisdic-
matr. l. 8. tionis Episcoporum; Castropalaus c. cen-
c. 6. n. 9. set remanere Pontificios, quia tales sunt
Fragos. p. p. per se, licet Episcopis sint, per delegationem,
l. 4. d. 10. concessi.

n. 98. 4. Sed vera decisio, utramque sententiam
c. *Castrop.* fortasse concilians, est, eos esse verè, & per se
in *Bull.* Pontificios; neque enim per delegationem
Can. p. 8. concessam Episcopis, mutant suam primæ
§. 1. n. 7. vam naturam reservationis Pontificiæ, ut
Henriq. l. supra d. dixi. Sed tamen posse aliquo tandem
6. c. 17. modo; & quoad aliquem effectum vocari
n. 7. Episcopales, quia cum eorum absolutionis
d. *Supra c.* potestas sit adnexa dignitati, sunt ejus ordi-
§. 5. l. 1. nariæ, & perpetuæ Jurisdictionis. Vide om-
nu. 11. ninò quæ dicam e infra.

§. Permaximè autem utilis est hæc deci-
sio, nam Confessarius electus per Bullam
Cruciatae absolvit Casus Episcopales, toties,
quoties, & eodem modo mendicantes extra
Italiam absolvent per sua privilegia Casus
eisdem Episcopales, & denique ipse Episco-
pus solet alicui Confessario delegare pote-
statem absolvendi suos Casus Episcopales.
Si ergo prædicti Casus, de quibus loqui-
mur, absolute remanent Pontificii, nec
Bulla Cruciatæ, nec privilegia Mendican-
tium, nec dicta Episcopi delegatio per con-
cessionem Casuum Episcoporum, se exten-
dent ad illos. At certè se extendent, (exci-
piamus semper hæresim etiam occultam,
propter ejus enormitatem) si sint, ut nos pro-
babiliter sustinemus, aliquo tandem modo
Episcopales, & Jurisdictioni Episcopali con-
nexi.

6. Dices. Si hi Casus sunt jam concessi
Episcopis, non autem aliis communi-

bus Confessariis, ergo sunt ipsis Episcopis re-
servati. Ergo falsum est, quod dictum est
numer. 1. de facto non esse alios Casus refer-
vatos Episcopo, nisi in Diocesi specialiter
reserventur. Respondeo. Nego primam, &
secundam consequentiam. Illi enim casus
sunt Pontificii, nec esse tales desinunt, nec,
ut numer. 4. dixi, naturam reservationis mu-
tarunt per delegationem, qua concessi fue-
runt Episcopis, Quis enim dicat delicta oc-
cultæ in Cœna Domini, esse, vel vocari posse
casus absolute reservatos Episcopis? & ta-
men Tridentinum illos ipsis concessit, Ne
igitur commisceas hæc duo, Casus reservatos
in Jure Episcopi, & Casus reservatos in
Jure Pontificii, sed per particularem delega-
tionem ordinariæ potestati Episcoporum
concessos, ut rectè notavit *f. Flotonus. Il-*
lud prius nos cum D. D. citatis negavimus *f. Flovo. p.*
dicto n. 1. non autem hoc posterius: quæ *p. de cas.*
differentia, quam diversam praxim pariat, *reserv. c. 1.*
habebis *g* infra. *§. p. n. 5.*
g *Infra ca.*
9. §. 1. n.
56. §. 7.

§. II.

Quos Casus reservare sibi potest Episcopus.

1. Signatè dictum est §. præcedenti n. 1.
(Episcopus reservare poterit Casus,
quos prudenter expedire judicaverit, &c.)
nam Casus reservare cum moderatione de-
bet, ne Sacramenti Pœnitentiæ usus diffici-
lior reddatur, quam par est: de qua modera-
tione extant documenta Sacra Congrega-
tionis apud *b* Quarant. aliosque. Et Bar-
bosa quidem bene enumerat casus reservari *V. Cas.*
consuetos, modumque eisdem interpretan-
di. *Reserv. fi-*
ne. Grassie

2. At quæstio est, an ipsi possint pec-
catum mortale cujuscunque gravitatis re-
servare? Respondeo, spectata natura re-
servationis posse, quia statim, atque pec-
catum est mortale, capax est reservationis, *all. 50.*
ut supra vidimus, at, spectata Summi Pon-
tificis dispositione, aliud est dicendum de *Barbos.*
Episcopis, aliud de Prælati, seu Capitulis *l. c.*
Regularium.

3. Ajo igitur Primò, Episcopos, seu
Ordinarios licitè non posse. Explico id, *k* *Quint.*
asserendo eaz, quæ docet de hac re. *k* *Quin-*
tanad. is enim cum attulisset verba Tri-
dentini aſſerentis, posse sibi Episcopos *n. 5.*
atrociora